

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Šolske razmere na Spodnjem Štajarji.

Avstrijski Slovani so v jako nevarnem položaji ter že čisto kaže na to, da se v tej državi najvažniše ljudstvo prepušča svoji smrti. Da si ohranimo svojo narodno dedščino, za to se truditi je skrajna težava, kajti pri nas ne hodi, kakor pri naših nasprotnikih, za to, da si pridobimo in priborimo nova, močna mesta, ampak mi želimo samo, da si ohranimo zemljo naših očetov. Ker pa imajo Nemci v deželnem zboru večino, zato so Slovenci v naši deželi v vednih stiskah in nič ni čuda, če se kaže, da še tudi slovenska oblastva pripomorejo, naj se lep del naše krasne dežele s časom ponemči. V prvi vrsti mislimo v tem na šolska oblastva. Podlaga državi in ljudstvu je šola. To so nemški liberalci v nasprotni stranki že zdavno prepoznali in se sedaj trudijo, da dobijo čedalje večjo moč čez šolo. In veliko so v tem oziru na Štajarskem že dosegli, kajti mlačnost in malomarnost slov. »Jurka« jim je že marsikaj prepustila. Na krajne šolske svete se dnes ne oziramo in oglejmo si samo okr. šolske svete! Nekaj slovenskih okr. šolskih svetov še sicer imamo na Spodnjem Štajarji, vendar pa tudi njim ni kaj častnega oporeči; saj je pač to neka posebnost, da n. pr. slov. šolski sveti slov. dobrih učiteljev ne vzamejo v terno in le-ti šolski sveti so po tem največ krivi, da je dobil marsikateri trg in marsikatera vas nemške učitelje, s tem pa se najlažje doseže ponemčenje šole, ponemčenje prebivalcev.

Naj spomenimo le nekatere kraje, kjer se vsled nemarnosti »Jurkove« ponemčuje šola in deloma tudi prebivalci. Taki kraji so n. pr. Sv. Magdalena pri Mariboru, Radvanje, Razvanje, Brežice, Laški trg, Marénberg, Muta, Sv. Ožbalt pri Dravi, Sv. Peter pri Radgoni, Slov. Bistrica itd. Brez težave še našteješ lahko celo vrsto enacih krajev. Če stoji v teh in drugih krajih z nami slabo, krivi so tega pač Slovenci sami in v prvi vrsti. Marsikatero posestvo je šlo vsled slabosti in nemarnosti

blagega, brezstrastnega »Jurka« v zgubo! K temu še pride, da nam včasih šolski nadzorniki niso prijazni. Več nadzornikov, ki so jih imenovali v zadnji dobi, so še nemški liberalci. V prejšnji dobi 1881—1887 so pa bili vsi nadzorniki nemških mislij, pri novih pa, kakor pravimo, brž ni drugače. Spodnje Štajarsko šteje več izvrstnih narodnih nadučiteljev in učiteljev, ki bi bili po svojem čistem značaji in odlični omiki prav pripravi za nadzornika, ali teh nikar, ker niso gg. »purgarjem« po godu. In za Spodnje Štajarsko še je nekdo za nadzornika, ki smelo pravi, da ga je sram govoriti slovenski. Ako že c. kr. deželni solski svet noče kakega slov. moža vzeti v terno, tedaj pa bi vsaj kazalo, da se dajo možje, ki ne trobijo v rog liberalcev, za nadzornike. Nemškutarski učitelji znajo sredstva in vzamejo jih radi v roke, da dobijo občino pod-se. Slov. pisar se prežene iz občine in učitelj-nemškutar prevzame njegove posle. Kar pa premore tak občinski pisar, pokaže se v kratkem času. Šola je kmalu v strani, kajti če tudi ni kaj uspeha v njej, nič za to, ker je njemu glavna skrb za ponemčevanje in priljubovanje pri nekaterih gg. purgarjih. In taki klečeplazi in podrepniki bi naj bili odgojevalci naših otrok?

Takó vpraša »Marbg. Ztg.« in tarna še dalje v svoji 43. številki; mi njenim besedam nismo nič odvzeli in nič pridjali, samo zamenili smo Nemce sem ter tje s Slovenci in na robe Slovence z Nemci. Takó sodimo, da je brž resnica, ne pa v obliki, katero ima te besede v glasilu nemških liberalcev. Naši bralci, pa tudi vlada izprevidi iz tega lahko, da je ljudém, katerim je evangelje, kar stoji v kakem glasilu nemških liberalcev, težko priti do resnice.

Občni zbor banke „Slavije“ bil je dne 13. maja v Pragi. Iz letnega poročila, katero nam je poslalo generalno ravnateljstvo, posnamemo, da je teta 1892 bilo pri »Slaviji« zavarovanih 239.489 oseb za 486,096.812 kron.

Reservni fondi bankini iznašajo čez najmanj milijonov kron in so naloženi večinoma v vrednostnih papirjih in na hipotekah. V samo Istro posodila je banka »Slavija« že blizo 300.000 kron. Za škode je izplačala v 24 letih svojega obstanka 42.925.737 kron. Omeniti je še, da je rezervni fond za požarne škode za 58% večji, kakor ga predpisujejo ministerski predpisi. Iz tega sledi, da banka »Slavija« posebno važnost poklada na varnost svojih členov. Na to je treba posebno opozarjati, ker delniške zavarovalnice, katere se tako rade ponašajo z velikimi številkami, navadno še predpisane rezerve nimajo. — Onim členom, ki so zavarovani za življenje, naklonila je »Slavija« zopet letos 10% no dividendo; svojih uradnikov pa se je spomnila s tem, da je bogato založila njihov penzijski fond, ki iznaša že 471.744 kron. — Iz vsega letnega poročila veje neka hvalevredna jasnost, kakoršne mnogokrat pogrešamo pri računskih sklepih enakih zavodov in zato čestitamo upravi banke »Slavije« o sijajnih uspehih, ki so sad njegovega previdnega delovanja. Slovenskemu okčinstvu pa radi priporočamo ta vsega zaupanja vredni, vseskozi narodni zavod.

Cerkvene zadeve.

Novi zvonovi v Kapelah pri Brežicah.

„Čast Bogú na višavah,
mir ljudém na zemlji!“

Žalostni smo dne 25. aprila, ko smo se na god sv. Marka k sv. službi Božji shajali, poslovali od dveh starih, že izdelanih zvonov, srednjega in malega, v tem se so v marsikaterem očesu solze utrnile, ko jih je domači voznik Vidmar na voz zavalil in so mu č. g. župnik popotno pismo izročili, naj jih na kolodvor v Brežice zapelja, da se odtod po železnici daleč v belo Ljubljano, v livarno g. Alberta Samassa podrdrajo.

V veselje se je začela žalost preobračati, ko v nedeljo pred binkošti č. g. župnik naznanijo: prihodnji teden dobimo nova zvonova; če bo božja volja, binkoštno soboto jih imamo doma. In res, začelo se je nekako tihotno gibanje; dekleta so nabirala za venčanje, fantje za strelni prah, godbo, maje, dvanajst devic za belo opravo, vozniki vozove in tako s potrebnimi pripravami se zberemo na binkoštno soboto po sv. maši pred župniščem in č. g. župnik nas izročijo v varstvo Marije Device in v milost presvete Trojice, nam želijo srečno pot: varuj Vas Bog!

Počasi se začne gibanje vozov naprej, bolj naglo se odpeljuje g. župan in dva cerkvena ključarja v Brežice, do č. g. dekana, c. kr. okr. glavarstva in pošte, da vse potrebno dovoljenje sprejmejo in tako dosejemo proti 10. uri na kolodvor. Čarobni prizor nas prešine, ko pregledamo velikana, ki sta odmenjena v Kapele romati.

Vozovi se priredijo in rahlo se zvonova naložita, dekleta ju ovenčajo, na vsaki voz štiri device belo oblečene za »špalir« prisedejo, štiri konje vprežejo, dve device se uvrstite pred veliki zvon, dve pred malega v koleslje, za njimi cerkvena ključarja in župan. Tako je bila slovesna procesija vrejena za odhod. Domača godba se uvrsti in zasvira.

Iz kolodvora čez vse Brežiško mesto je godba pred vozovi korakala, dasi more ljudstvo, ki je iz vseh strani vkup hitelo, lažje ogledati svečanost, kakoršnje se redko kedaj vršijo. Marsikatera pobožna duša je izgovorila: Bog daj srečno dospeti na vaš namen, naj bi se božja čast na opomin zvonov razširjala na vse kraje v naše verne slovenske hribe in doline! Prvo hvalo izrekam Bogu za milost, da se je slovesna procesija redno

vredila, drugo č. g. dekanu v Brežicah, da so, ko se smo proti mestu pomikavali, z milim zvonjenjem vsprejeli zvonove pri Sv. Roku, potem spremljali h klostru in farni cerkvi, tretjo pa c. kr. okr. glavarstvu za dovoljenje, ko je smela skoz mesto godba svirati, pozabiti ne smem tudi mestnega predstojništva, da je skrbelo za red, da se ni pri toliki gnječi ljudij, hvala Bogu, nobena nesreča prigodila. Dospevši na konec mesta se za četrte ure vstavimo in odpočijemo. Pregovor pravi: vsaki grm ima svoja ušesa, ne morem zamolčati, dragi čitatelji moji, kar sem pri tem počitku moral slišati. Dva gospoda pregledavata nas, z glavami kimavati, misleč, da pred prostim kmetom smeta prosto govoriti tujščino. Med drugim govorjenjem pride enemu na misel: Kaj kmečko ljudstvo vkup ne spravi: godbo, napletene device, četvero vprego pri vsakem vozu in celo z zvonjenjem so spremljani skoz mesto! Gospod mora biti mlačen kristjan, če ne sovražnik verskih naredb. Bog mu bodi milostljiv, da se spreobrne, jaz mu odpustim.

V Dobovo dospevši se zopet nekoliko odpočijemo, glas zvonov nas z veseljem vsprejme in poslovi, da jo srčniše vkrenemo na hrib, proti Materi božji Jezerski. Zmučeni dosejemo pred cerkev presvete Trojice, naše podružnice, možnarje pokajo, zvonovi zvonijo, godba svira in obmolkne: tu nas pričakuje ogromno število ljudstva. Gosp. nadučitelj s šolsko mladino, na čelu vsem č. g. župnik sprejmejo zvonove in jih vpeljujejo pred cerkev naše Matere božje Jezerske, da si jih zamore na binkoštno nedeljo vsak veren župljan ogledati, potem smo se v hiši božji Bogu zahvalili s petimi litanijami in blagoslovom.

Na binkoštno nedeljo smo ogledovali zvonove in smo na njih brali namen delovanja: »Glasno vabim k božji službi verne pred altar, čas molitve oznanjujem; če razsaja grom, vihar; O sreči, blagru hvalo kličem, v sv. raj mrličem. Požarov, ognja časnega obvaruj in večnega«. Ko začne pri Sv. Trojici za večernice zvoniti, oznanjevati praznik binkoštnega ponedeljka, možnarje pokajo, da naznanijo župljanom in sosedom slovesnost, namreč zvonova se imata potegniti v zvonik, in res, čast Bogu, so se binkoštni ponedeljek vstavili, da je veliki zvon okoli poldne se pohvalil s svojim izvrstnim glasom. On tehtal 1216 kg., možnarje so pokali, godba je svirala, venčane device so se postavile na prazne vozove, da so pomogle za vrvico velikana potegniti v zvonik. Potem so č. g. Brežiški kaplan v imenu č. g. dekana v jedrnatih besedi na pridiznici razložili pomen zvonov, potem so č. g. fračiškan iz Brežic služili sv. mašo s Te Deum laudamus in je bila daritva za namen zvonov.

Prva hvala za dar zvonov Bogu, častitemu gosp. župniku Andreju Repiču, ki še niso 24 ur, reci štiri in dvajset ur pri nas službovali, pa so spoznali potrebo zvonov, popravljenje farne cerkve, ali človek obrača, Bog pa obrne, pripetila se je skoz potres velika nesreča, bilo je treba za stavbo cerkve in zvonika skrbeti in skoz dolga leta jim je bilo mogoče nekoliko prihraniti in začeti milih darov zbirati. Gospod župnik so priložili dve tretjini. Res lepo svoto denarja smo domači farani zložili in tudi sosedje Glabočanje in Pišečanje so v pomoč prihiteli. Njim je naš rojak, organist s pevkami zahvalo zapel pri sv. maši na binkoštni ponedeljek.

Druga hvala našim cerkvenim ključarjem: Franc Strasserju in Janeza Ureku in županu Mihaelu Šmalčiču, ki so si največ prizadevali, da se je svečanost mogla slovesno obhajati. Vsem delavcem, tesarju iz Ljubljane in domačin pomagacem, kateri so pripomogli, da se je delo, hvala Bogu, srečno izvršilo, voznikom, nedolžnim devicam, domačim in tujim darovnikom se izreka presrečni: Bog plati!

Glas zvonov naj se razlega po naši dolini, naj pozdravlja naše brate Hrvate in Kranjce in moramo še enkrat izreči: Bog povrni vsem darovnikom! S.

Gospodarske stvari.

Nekaj o rojenju bučel.

Vse, kar so bučelarji letos v marcu na svoje bučelice stavili, vsa upanja šla so jim po vodi, kajti po znanem pregovoru »brezen je desetkrat na dan jezen« ravnal se nam je tudi letošnji april. Še bolj pa bi se te besede smele obračati na sedanji, spomladni mesec, na majnik, od katerega smo toliko pričakovali, a on se je skujal ter se nam jako slabo obnaša; on zasluži prav za prav ime svojega prednika. Verjetno je torej, da se pri takem vremenu marsikateri bučelar le z nevoljo ozira na svoj ulnjak, na svoje bučele, ki bi imele skoraj rojiti, a še ne morejo. Ne ostane torej nič drugega, kakor pridno polagati bučelam, da se žive ohranijo. Prihodnji mesec se bodo že živele o turški detelji in akaciji. Kar nič se nima tudi oni pritoževati, čegar bučele bodo prišle do lipovega cvetja, pač pa oni, ki nima na daleč okrog drugega, kakor travo in cvetlice na travnikih, kajti te se pokosé in bučele so brez vse hrane. Pred vsem pa je treba skrbeti, da imajo bučele tudi ob takem časa obilno hrane, zdaj, ko jim je vreme in narava nemila. Boljšo hrano ko imajo, prej bo roj pri hiši, prej trotovi lončki postavljeni in sezidani. S takim umetnim krmiljenjem se dajo bučele tako rekoč premotiti in zaležejo še večji zarod, kakor če bi se na prostem, po travnikih pasle. — Kedar je v panju vse pripravljeno in sezidano, kedar ima toliko prebivalcev, kolikor jih najde v njem prostora in kedar je ves vosek pokrit z medom ali bučelno klajo in z zalego: tedaj so bučele sposobne, pripravljene za rojenje. Zatorej je dobro, če ni prazen prostor v panju prevelik, ker ga tem hitreje napolnijo. Podrezavati ni varno, boljše je, da bučelar zaleganje pospešuje in tako bučelam pomaga, da je panj prej poln. Dokler niso trotne celice pokrite, ne najdeš še nobene matične kletke, nobenega zaroda in čas rojenja še ni blizu, akoravno bučele pri izhodu na prosto silijo. Ko pa so trotni lončki zamašeni, tedaj ni več rojenje daleč, če je namreč vreme za to. Prav lahko se spozna, če so bučele že pripravljene za rojenje ali še ne. Navadno stiskajo se pri vходу v panj, ko se pa mislijo ločiti od starega svojega stanovanja, tiščijo kar vse na enkrat v panj, a v kratkem so zopet na prostem, bogato obložene in preskrbljene s strdijo, s katero se bodo prihodnje dneve hranile. Ako je že kaj trotov, so ti v takem času nenavadno živi in gibčni. Prej, ko se bučele napravijo na pot, oprostí se matica vseh jajec, ker bi ne mogla z njimi vred se vzdigniti v zrak. Le malo bučel se zadnje dni pred rojenjem poda na prosto, si živeža iskat, večina jih ostane doma ali vsaj blizu doma. Ko pa so pripravljene, silijo ena čez drugo iz svojega starega stanovanja in čuje se nek poseben čuden glas. Na to letajo po zraku, se prekopicavajo, kakor pijane, plešejo svetovski ples, padajo čestokrat na tla, a zopet se vzdignejo in kmalu jih zmanjka, kajti čez četrt ure se že naselijo na veji kakega drevesa ali pa na kakem grmu v podobi velikega grozda.

Taki roji štejejo po 25 do 30 tisoč bučel s staro, prejšnjo matico. Kjer je prva truma obsedela, tam tudi poznejši roji radi ostajajo. V kakih 10 dneh že sledi prvemu roju drugi, ki ima mnogo mladih kraljic pri sebi. Ko je drugi roj odletel, naj se v panju troti pomorijo, ker so jedino svojo nalogo že spolnili in zdaj le še bučelam hrano jemljejo. Na ta način prihrani si gospodar

precej medu. Nekaj dnij prej, ko se mladi roj pripravi na pot, sliši se v panji posebno čudno »petje«, podobno kvakanju. Kakor hitro je namreč prva mladih matic dorasla, predre pokrov svoje ječe ter počne nekako peti. Ta glas nekolikrat ponovi in ker ne dobi odgovora, vé, da sme na beli dan. — Ne traja dolgo in že se oglašajo druge, včasih le malo minot mlajše matice z istim glasom. A tem odgovarja mogočno in samovlastno prva, najstarejša, češ: tukaj sem jaz kraljica. Mladim seveda glas ni povolji, ker vedo, da jim gre za glavo, ako bi se predrznile v panju prikazati. Vse to se nekaj dnij ponavlja in potem se odpravi najstarejša, prvorojena mladih kraljičin s celim rojem iz panja. Ko znotraj vse potihne, prilezejo tudi ostale kraljičice, teknice prve, na dan, ki so se morale doslej skrivati, se zmešajo zunaj uljnaka s tovaršicami in odrinejo z njimi vred. Tako pride, da najdeš po 25 in več matic pri enem roju. A tem ni odločeno, da bi se kedaj kraljevanja ali vsaj življenja razveseljevale, kajti brž, ko se roj ulovi, izvolijo ali izberejo si bučele jedno in le jedno kraljico, ki vse druge raz prestol pahne, kajti vse tovaršice morajo mlado svoje življenje dati.

Sejmovi. Dne 5. junija pri M. D. v puščavi. Dne 5. junija pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, v Mariboru, v Rušah, na Tinskem in v Slov. Bistrici. Dne 6. junija na Bregu v Ptuj.

Dopisi.

Iz Savinjske doline. (Nedelja.) Dandanes se posebno slabo izpolnjuje tretja božja zapoved; praznik je svetejši, greh se dela grdejši; ne samo po mestih, ampak tudi v prijazni naši zeleni domovini se je vže vtihotapila ta ostudna razvada. Razna dela se izvršujejo, akoravno niso neobhodno potrebna, tudi trgovine, krème so ravno tako odprte, kakor ob delavnikih. Nikakor se to ne spodobi. Kratko je, kar razveseljuje, večno pa, kar muči: oj slepa neumnost, luščino minljivega, pa grešno veselje više ceniti, kakor neskončno morje nebeskega veselja! »Šest dni delaj, sedmi dan počivaj, ti in tvoja obitelj! tako zapoveduje Bog«. Ni pa še pravo posvečevanje nedelj, če se težkega dela varuješ; dolžnost je pobožno biti navzoč pri sv. maši. Zakaj pa bi še o delavnikih zahajal v cerkev? Tako zaničljivo je nagovoril poredni mož; odgovor pa je dobil: vole sem kupil . . . oženil sem se! — Eno leto sem občeval s Št. L., premožnim tovarnarjem, bil je po imeni kristjan, domačin, pa sv. maše se ni udeleževal, zaničljivo je dostikrat rekel: bom pa kateri stari ženki desetico daroval, da bo za-me molila; tudi svojim poslom je obilno dela nalašč v nedeljo nakladal! Iz božjih zapovedij se je norčeval. Ali velikokrat se prigodi, da Bog kmalu kaznuje: tako je tudi tega prevzetnega nemčurja. Vse njegovo imetje s tovarno vred je bilo kmalo prišlo na boben. Sedaj mora se s svojo obitelji v veliki revščini po svetu potikati. Več enakih dogodkov žalostnih bi še lahko navedel. Ako se spačenih rečij radi privadimo, zakaj pa svetih ne? Če tudi bi ne bila navada, pa se lahko vpelje: lepa navada naj se vselej vsprejemlje, razvada pa vselej odpravlja! Skupno izpolnjujmo vse zapovedi, potem nas bo obvaroval dobri Bog raznih nadlog. Obilne sedanje skušnje nas učijo, da brezvspešno se trudi, če ni božji blagoslov vmes iz svetih nebes.

Iz Kostrivnice. (Veselo) je bilo pri nas dne 14. maja: tukajšnje bralno društvo obhajalo je prvo svojo besedo, ki je ob enem bila tudi prva narodna veselica v Kostrivnici. Še veličastni oče Boč se je menda veselil tega dneva ter zadovoljno gledal na množico

ljudstva, ki je od vseh stranij prihitelo, da se vdeleži te veselice. Prijetno so nas iznenadili vrli Šmarijčani, ki so nas v precejšnjem številu počastili; med njimi je bil tudi velezaslužni poslanec slovenski g. dr. Jurtela. Bodi njim najsrčnejša zahvala za njih ljubeznjiv obisk, ki nam priča, da z veseljem opazujejo, kako se tudi Kostrivnica probuja iz dolgoletnega narodnega spanja. No — veselice ne bom natančneje opisoval; samo toliko bodi povedano, da je petje, govor in deklamacija zbranim ljudstvu tako ugajalo, da je z največjim zanimanjem in navdušenjem poslušalo. Ko se je pred dvema leti ustanovilo bralno društvo, so se nekateri posmehovali, češ, saj ne bote nič opravili ter se kmalo zopet združili; ali dne 14. m. m. so se lahko prepričali, koliko se more doseči z združenimi močmi — in splošna je bila želja, da bi bralno društvo kmalu zopet priredilo enako veselico. Nekateri so tudi dejansko pokazali svojo zadovoljnost z veselico s tem, da so pristopili kot udje bralnemu društvu. Le tako naprej, Kostrivničani, pridružite se našemu društvu, da bode rastlo in krepko postalo in potem bomo po vaši želji kmalo priredili drugo besedo.

Iz Cirkovske okolice na Dravskem polju. (Šola.) Po celem svetu stavijo šole, iz dna nove, ali pa stare povekušjejo. Tudi pri nas hoče biti tako; pretesno je šolsko poslopje, ker se število otrok vedno množi; zaradi tega je šolski svet dne 29. aprila t. l. uradno preiskoval, kako da bi se v šoli gnječa odvezla. Ni bilo dokaza, na katero stran bi staro šolo poveljali: da na šolski vrt, zmislil si je v zadnje šolski svet ali ta spada že pod občino Drgonja vas; ondi se torej naj iz dna nova šola postavi in tako se je tudi sklenilo. In kaj velja o tem sklepu? Da res visi pod kapnico »nemške« krvi. O da bi jih še v pravem času pamet srečala, sicer pride — nemški šulverin do naše šole.

Iz Braslovč. (Občni zbor pevskega društva.) Dne 7. maja imelo je Braslovško pevsko društvo svoj prvi občni zbor, katerega se je vdeležilo precej veliko število, prijateljev in prijateljic petja in pevskega društva. In sicer bil je najprej pozdrav na vse došle od g. predsednika Fr. Šporna, nadalje je imel tudi omenjeni gospod predsednik prav nepričakovano mičen govor, katerega so glasni živioklici odobraval. Zatem so tudi vlč. gospod dekan Mat. Stoklas zgovorili lepe nazdravice, odbornikom in vsemu novemu pevskega društvu. — Po napitnicah začelo se je vpisovanje novih izvršujočih in podpornih udov. Vpisalo se je izvršujočih udov 47, podpornih 26, kar je za začetek že precejšnje število. Med tem so naš pa naši domači pevci prav vrlo razveseljevali z mičnimi narodnimi pesmami. Za to jim bodi tudi hvala, kličem vam pa tudi jaz gromoviti trikratni živio! Bog vam daj tudi naprej tak uspeh, da bi nas vedno razveseljevali z lepim, vbranim petjem! Čast vam in celi župniji! Držimo se pa vedno gesla: »Vse za vero, dom in cesarja!«

Iz Žalca. (Podružnica) sv. Cirila in Metoda ima na sv. Rešnega telesa dne 1. junija svoj občni zbor, v prostorijah gostilne gospoda Janeza Hausenbichler-ja v Žalcu. Začetek ob 3. uri popoldne s sledečim v sporedom: 1. Pozdrav došlih, 2. poročilo o delovanju društva, 3. slavnostni govor, 4. pobiranje letnine, sprejem novih udov, 5. volitva novega odbora, 6. volitev odposlancev za glavno zborovanje. Po zborovanju prosta zabava, pri kateri svira Šmarijska godba. K obilni vdeležbi vljudno vabi odbor.

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (O zavarovanju.) V idilični župniji naši sta pred nekim časom pogorela dva posestnika, ki sta bila zavarovana pri »Concordiji«, jeden s svoto 500 gld. in to samo za strehe; ali kako mu je ta mnogohvalisana zavarovalnica vcenila

odškodnino? Cenila mu je namreč tudi spodnje dele n. pr. okna, vrata itd. ter potem dala samo 350 gld. Ni to vnebovpijoča krivica? A kar je spodnjega dela pogorelo, na to se ni oziralo! Drugi je imel zavarovano za 700 gld. a ona mu je izplačala tudi, kakor slišim, malo svoto. Tukaj vidimo, kaki prijatelji so Nemci. Jdnako je lani storila Graška zavarovalnica s Tomažem Ornikom v Šicah, ko mu je izplačala premalo svoto. Zatoraj ne hodite nemškim, osobito nemškutarskim agentom na limanice, dajte si rajši zavarovati pri katoliški »Unio« ali pa pri domači zavarovalnici »Slaviji«, ki je na vse strani poštena banka in točno ter redno izplačuje odškodnine, tudi pri tem se ravnajte po geslu: »svoji k svojim!« —k—

Iz Murskega polja. (Čast, komur čast.) Prejeli smo dopis, s katerim smo prošeni, da pojasnimo dopis v »Sl. Gospodarji« št. 21, iz Murskega polja, v katerem se h koncu hvali načelnik požarne brambe Veržejske, Martin Ostrc, ker je dopisnik tistega dopisa bil slabo poučen. — Ker je tukajšnje ljudstvo nezadovoljno z omenjenim dopisom, moramo dostaviti, da je bil deloma neresničen, ker še se dozdej M. Ostrc nikjer ni skazal narodnega moža; dosti pa je storil proti narodnosti. Odkar je načelnik požarne brambe, še nikdo ni slišal slov. poveljevanja, dasi so se minolo leto pod tistodobnim načelnikom dosti vadili v materinem jeziku, dokler ni pripihal nemški vetrič iz Radgone, ter jim slov. povelja odnesel dalje proti jugu. Dopisnik piše na dalje, da se nadeja, da bo M. Ostrc strl nemčurski kači ostudno glavo; mi pa rečemo, da jo vedno gladi in boža, kakor mlado ovčico. Toda ni še zamujeno! Čas je še, da omenjeni načelnik spozna svojo zmoto, in pride na pravo pot spoznanja; ne pa, da ob vsaki priložnosti deluje zoper tamošnje narodnjake, kateri se ga dozdej niso vstrašili in ze ga tudi zanaprej ne bodo.*) Toliko za danes; ako pa razmere tako nanesejo, v prihodnjic več!

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Odgovor.) Vendar se je oglašil nadležni kucec iz pravega gnjezda, kjer prav za prav tiči ter piše v Mariboržanko, v evangelije nekaterih Lenartskih »purgarjev«, zlobne, za vsacega katoličana žaljive dopise. Slovenec pravi, da pod solncem nič dolžno ne ostane. Branil sem sv. katoliško cerkev, nje načela in častito duhovščino, misleč, da ga poboljšam, a pijanec se spreobrne, kadar se v jamo zvrne, pravi slovenski predgovor in menda tudi nemški, kar oni čenčoč v Sp. Žrjavcih gotovo zna. No, smejati se moram, kakó se revček jezi, da »Slov. Gosp.« ne mara njegovih čenč, saj presedajo že bralcem »Mariboržanke«. Posebno se je razkoračil s svojo znano, učeno modrostjo v 37. šte. tetke »Mbg.«, ali ni pomislil, da vsi nismo z ono veliko žlico segali v skledo modrosti, kakor on; ter mi našteva nekaj ljubeznivostij. No, kaj pa mu je njegova modrost k pridu? Niti Lenartski »purgarji« ga menda veliko ne marajo; ko bi mislili na-nj, vzeli bi ga gotovo v kak kot za »nemškega« pisarja, takrat bi gotovo ne imel časa blatiti katoliške cerkve, čije udje so bili njegovi stariši in tudi on; njemu pa je vera in nebesa — postranska reč. Sosed, boljše je, če se podate z metlo k Sv. Lenartu, ter tam pometate nek prostor, drugače si bo gotovo g. odvetnik, ki ima veselje Slovincem nagajati, v smetji nogo polomil! Kar se moje osebe tiče, v kratkem! Da sem ob svojem času sveče užigal, to si, g. sosed, štejem v veliko čast, ker boljše je sv. katoliški cerkvi služiti in jo braniti proti zlobnim dopisom, kakor pa jo grditi v liberalnih listih. Kaj misli z letom 1890, ni mi prav jasno, ali misli moje dopise? Spisal sem res, akoravno nisem zajemal v visokih šolah modrosti, kakor on, nekaj slo-

*) Oboje tudi mi upamo. Ured.

venskih knjig; rad se ne hvalim, ali rečem, da so moje delo hvalili razni slov. listi in tudi privatno sem dobil od raznih gospodov pohvale; tega pa nočem, da bi me »Mariboržanka« hvalila, rajši vem in veliko zadostenje mi je, če me šteje ona za »schmierer« in to lahko, saj je ona revka še večja — mazača. Kar se pa tiče one živali, na kateri je naš Gospod nekdanj jezdi, me prav veseli njegova opazka, da vem, da se v tem srečava z Zrjavsko čenčo. Slov. mazač.

Iz Vitanja. (Šulverein, sadjereja.) V naši šoli se premalo nemškutari, zato si hočejo »nemški« Vitanjčanje postaviti tudi popolnoma nemško »šulvereinsko« šolo. V sled tega so bili v petek, dne 12. maja pozvani vsi stariši iz trga in vasij na občinski urad, kjer bi naj izpovedali, v katero šolo hočejo vpisati svoje otroke. Pri tej priliki so pa naši nemškutarji tudi prav dobro pokazali svojo navadno surovost. Vse svoje moči so napeli, še svojega »tekočega« prijatelja so si na pomoč vzeli, da so bili srčnejši in kadar je kdo omahoval in premišljeval, so za njegovim hrbtom kričali: »dajč, dajč«, tako da jih je moral okrajni glavar ostro posvariti. Obžaljevanja vredni so oni stariši, ki se dajo premotiti od par visoko letečih mogočnjakov, kakor bi ti izpod plaščev same cekine trosili nad Vitanje. Pride čas, ko se bo le zapovedalo, za šolo »plačaš, pa greš«. — V nedeljo, dne 14. maja prišel je k nam sadjerejski učitelj, g. Bele, ternas je s svojim poukom jako zadovoljil in homo zdaj gotovo po njegovih nasvetih ravnali, da bo od sadja tudi dosti koristi. Po hribih je zdaj vse drevje v najlepšem cvetu in pričakujejo obilo sadu. Bog daj!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličastvo svitli cešar so vsprejeli v soboto opoldne delegaciji ter so prijazno nagovorili blizo vse delegate, samo troje mladočeške poslance so popolnoma prezrli, ne brez pomena. — Za prihodnje leto tirja minister za državno vojaštvo 4:1 milj. več, kakor doslej. — V mestni svet na Dunaji so bile v ponedeljek volitve in so voljeni iz večine liberalci, samo dr. Lueger, vodja meščanske stranke, je zmagal ter pride torej v mestni svet. Mož ima »oster jezik«.

Češko. V Pragi je trgovska zbornica izvolila dr. Forta, iz zmerne mladočeške stranke, za drž. poslanca, nemški trgovci niso volili, pač pa nekaj staroških. V avstrijski delegaciji so štiri mladočeški poslanci, toda niso v nobenem odseku, to pa je, po njih misli, preziranje češkega ljudstva; drugi pa sodijo, da je to že preziranje, pa ne češkega ljudstva, ampak mladočeških kričačev.

Štajarsko. V nedeljo se je v Gradcu začelo posvetovanje obrtniškega shoda; vdeležuje pa se posvetovanja 60 zastopnikov obrtniških društev iz naše države. — Ker »Südmark« nima veliko veliko denarja na polaganje, nekateri pragermani pa iščejo le denarja od nje, zato so si že na vs križje in »baron« Pistor pri Sentilji v Slov. goricah ima svojo težavo, da se ostrese vseh, ki se držijo njega, ker ni groša, ali »baron« jih še tolaži, kolikor more ter jim kaže — na prazne žepe svoje.

Koroško. Dolgo se pripravlja mestni zastop v Celovci na električno razsvetljavo, ali nekateri pravijo celo, da iz take razsvetljave ne bode nič, ker jim hodi predrago. — Slov. posojilnica v Tinjah jako lepo, da-si počasi, napreduje; lani je bilo v njej 10.721 gld. in 66 kr. prometa, zadružnikov je 83.549 pa je deležev. — V Beljak pride slov. telovadno društvo »Sokol« in to

je Nemcem neki izzivanje. Čudno, ali Koroško ni več pod c. kr. orlom?

Kranjsko. Volitve v zdravniško zbornico so se v Ljubljani izvršile Nemcem na srečo; ali zoper nje se ugovarja pri ministerstvu. — Vladno glasilo »Laib. Ztg.« dobi novega urednika dr. Noč, moža po volji barona Heina, ker je Nемеc in liberalец od pet do glave. Slov. pregovor pravi: da »gliha vkup štriha«, ali je tudi tukaj tako?

Primorsko. V Solkanu pri Gorici je izvoljen za župana A. Možetič, sin dosedanega župana ter je vrl Slovenec, iredentovci so torej propadli. — Po Primorju se naleti semtertje na ponarejen denar, po 50 in 1 gld. Po dnevu se izpoznajo lahko, ne pa tako pri luči v noči. — V Trstu so bile v ponedeljek volitve v 4. razredu ter so voljeni sami iredentovci in če bode tudi v ostalih razredih tako, tedaj lahko vemo, kaki domoljubi so v tem mestu, ki živi na stroške cele države.

Hrvasko. Odkar je grof Khuen-Héderváry hrvaški ban t. j. namestnik kralja — Hrvati govorijo le o kralji, ne o cesarji —: od tedaj je težko biti za urednika pri listu, ki ne hvali bana, kajti ali denejo list ali urednika ali oba pod kjuče, če stoji kaj v listu, kar ni banu po volji. Tako se godi sedaj listu »Obzor«.

Ogersko. V hiši magnatov t. l. v gosposki hiši državnega zbora so sklenili postaviti o ljudski šoli, pa tako, da se škofje še niti niso udeležili posvetovanja o njej. Lahko si torej mislimo, kaka da je ta postava. — Sedanje ministerstvo se imenuje sicer po predsedniku dr. Wekerlu, ali v resnici je ministerstvo pod papežem kalvincev — Kolomanom Tisza. Kar počenja dr. Wekerle, vse se suče le v po volji Tisza. Slabo znamenje!

Vunanje države.

Rim. Pri sv. očetu Leonu XIII. bode veliko konsistorije dne 15. junija in sv. oče imenujejo tistokrat nekaj kardinalov in nekoliko škofov za razne dele svetá. Kardinal Galimberti, doslej nuncij na Dunaji, preseli se začetkom junija v Rim, pri svitem cesarji je vzel že svoje slovó.

Italije. Novo ministerstvo je gotovo, grof Eula je minister za pravosodje in Agliardi za državne finance; drugi pa so stari, staro bode pa tedaj tudi delovanje, veliko sreče ne bode za državo od njega. Kako pa tudi, saj tiči država v dolgéh in je vsa v oblasti framasonov in njim je ljubo, če kralj ne more odkrižati se njih in pa judovskih pijavic.

Francija. V državnem zboru so sklenili postaviti, vsled katere ne more človek postati poslanec, ako ima svoje dohodke od države. To je sicer pametno, ali postava sega predaleč, ker šteje tudi take v to vrsto, kateri dobijo le kaj malega od države, n. pr. duhovniki, ki dobijo kje kaj iz ustanove, katero si lasti država, da-si do nje nima pravice.

Belgija. Nekaj časa sem je v tej državi mirno, tudi delavci ne razsajajo več v toliki meri, kakor je bilo nekoliko časa: njim so namreč dovolili neko pravico do volitev, ali človek ne zna prav, če bode ta pravica njim na korist ter se zdi že celo delavcem ta pravica dar, ki bolje, da bi ga ne bilo. V obče pa so pravice gledé na volitve lahko celo — krivice.

Anglije. Kraljica Viktorija stoji že visoko v letih in po vrhu je že tudi bolehná, sedaj biva v Firenci v Italiji. Kar pa človeka v tem veseli, je to, da uživa ona sploh v državi in tudi drugod veliko spoštovanje. V političnih rečéh pa kraljica nima večje veljave: tu velja volja ministrov, oziroma njih stranke, skoraj vse.

Nemčija. Cesar Viljem II. si prizadeva zdaj največ za to, da pride v novi državni zbor tacih po-

slancev, ki bodo za novo vojaško postavo. Iz tega namena je cesar sedaj v tem, sedaj v onem kraju, kjer govori za-njo. Mi skorej nimamo več dvoma, da se mu to posreči. Ali pa bode ta postava za Nemce sreča? Po naših mislih ne bode sreča ne za Nemčijo, pa tudi ne za Avstrijo, kajti prej ali slej dobimo tudi mi enako postavo — enake stroške.

Rusija. Car Aleksander III. je bil več dnij v Moskvi in tukaj so ga slavili več, kakor jim je more biti šlo iz srca. Moskva leži na poljski zemlji, je nje glavno mesto in kakor je znano, Poljaki ne marajo veliko za Ruse. — Tepež je po volji carja posledj tudi pri kaznjencih na konci in je ostra zapoved zoper njega.

Bolgarija. Sobranje je dokončalo svoje delovanje v Tirnovi. Knez Ferdinand je sklenil sobranje ali državni zbor slovesno ter je izrekel svojo hvalo poslancem, češ, da so delovali za dom, za pravice mlade kneževine. Nekaj primanjkljaja pa je tudi že v kasah te države.

Srbija. Mladi kralj Aleksander je ukazal, da naj eden polk vojaštva nosi ime kraljice, njegove matere Natalije. Otroška ljubezen je lepa tudi pri kralji! — Minister dr. Dokič je dobil najvišje odlikovanje: beli orel. —

Turčija. Miriditi, roparsko ljudstvo, so drli te dni v Črno goro ter so se sprijeli s kmeti, ki so branili svoje imetje, do krvi, potem pa so jo naglo popihali v svoj brlog.

Afrika. General Dodds, tisti, ki je ugnal Dahomejce, biva sedaj v Parizu, pa je republikancem na poti, ker se bojijo, da ga ljudstvo kje ne tirja za predsednika republike. To pa je celo lahko, da še pride do tega.

Amerika. Cesar »nebeškega kraljestva« t. j. kitajski je prišel z republiko »združenih držav« na vs križje. V teh državah namreč ne marajo več kitajskih delavcev in jih zato ne pustijo več prek meje. Cesar pa se grozi sedaj, da prežene iz svoje države vse tujce, posebno iz Amerike. To utegne pomagati.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

Postala sta torej pri zidu čakajoč komisarja; med tem pa ju je obdajal hrup neznanega, velikega mesta. Nikoli še nista videla kaj takega. Ulice so bile ravne in široke, a po njih se je gnetlo toliko ljudij, kakor ob semnju; sredi kočije, jezdec in železna cesta, po kateri so mule vleklo vozove. Okrog je donela čudna, neznana govornica; razlegal se je krik delavcev in prodajalcev. Vsak hip so se porivali čisto črni ljudje, velikih kodrastih glav. Pri pogledu teh črncev sta se Lovrenc in Micka pokrižala pobožno. Nekako čudno se jima je zdelo to mesto: tako šumno in polno hrupa in upitja človeškega! Vsi so ondi tekli tako naglo, kakor bi gonili koga, ali pa utekali pred kom; vrh tega je migljalo ljudstva, kakor mravelj. Kako čudni so obrazi! Tu črni, tam zelenožolti, ondi rudečkasti.

Tako mine ura za uro; Lovrenc in Micka sta pa čakala komisarja. Ljudje so hodili mimo, ne da bi se ozrli na njiju. Ondi se ne čudijo nikomu. Zopet mine ura. Kmetški život je potrpežljiv; vendar se jima začne nekaj težkega delati na duši. Samotno jima je bilo na ladiji, hudo in strašno sredi tujih ljudij in vodne pustinje. Molila sta, da bi ju Bog srečno prevodil, kakor za-blojena otroka čez morske vodé. Mislila sta si, da se konča njiju nadloga brž, ko stopita na kopno. No sedaj

sta se pripeljala; bila sta sredi velikega mesta; ali v tem mestu, v tem hrupu človeškem sta se čutila še bolj osamela, kakor na ladiji.

Komisar ni prišel. Kaj počneta, če sploh ne pride, če ju je Lah zapeljal?

Zadržteli sta od strahu pri tej misli ubogi kmetški srci. Kaj počneta? Naravnost — pogineta. Zopet odbijejo ure mestne. Mračilo se je na svetu. Živost je prenehala v pristanišču; po ulicah so prižigali svetilke; razplamenelo je po vsem mestu. Polagoma se nasip izprazni. Ona sta pa čakala. Naposled se stori noč, in v pristanišču je vse tiho. Včasih le so dimniki parnikov bruhanli iskre, ki so ugasnile v temi; ali pa je valovje zapljuskalo ob kameneni nasip. Včasih se je razlegala pesmica pijanega mornarja, vračajočega se na ladijo. Ona sta pa čakala.

Če tudi bi ne hotela čakati, kam bi pa šla, kaj bi počela, kam bi se obrnila, kam bi položila trudno glavo? Oh komisar ni prišel in ne pride, ker takih komisarjev sploh ni!

Lah je bil agent društva za izselnike; dobival je odstotke za vsakega človeka, katerega je zvodil čez morje; za drugo pa se ni zmenil.

Lovrencu se je zdelo, da ga tlači neka silna teža k zemlji, da visi morda gnev božji nad njim.

Čakal je in čakal, molčé, kakor le kmet čakati more; naposled izpregovori Micka:

»Oče!«

»Tiho! Ni milosrčnosti v tem mestu.«

»Vrniva se v Bistrico...«

»Idi, vtopi se...«

»Bože, Bože!« šepetala je tiho Micka.

Lovrenca se poloti žaloba.

»Sirota, ubožica!... Da bi se vsaj tebe usmilil Bog...« Ali ni ga več čula. Naslonila je glavo na steno in zatisnila oči. Prišle so sanje, pretrgane, težke, blodéce.

(Dalje prih.)

Šmešnica. V Chicagu je odbor imovitih žen, ki si daje posla pri razstavi. Na čelu tega odbora je gospa Palmer; te dni pa so se ji zanerile tovarišice in takoj skliče zbor, da v njem odloži predsedništvo. To jim ona torej naznani in se — zjoče. Za-njo izpregovori gospa Lyons ter predlaga, naj se izreče predsednici zahvala in se — zjoče. Gospa Hooter se vzdigne ter ugovarja zoper razvado, da se predsednici preveč očituje in se — zjoče. Nazadnje se pa glasuje, ali se naj izreče predsednici zahvala. Predlog se vsprejme soglasno in vse vdeleznice se — zjočejo.

Razne stvari.

(C. kr. namestnik) baron Kübeck je bil zadnji četrtek v Mariboru ter si je ugledal novo poslopje c. kr. gimnazije in je obiskal ob enem tudi deško mestno šolo. Popoldne pa je obiskal mil. knezoškofa ter se je zvečer vrnil v Gradec.

(Odbor) »Slov. Matice« ima v soboto, dne 3. junija ob petih popoldne sejo v pisarniških prostorih Matičine hiše na Kongresnem trgu št. 7 v Ljubljani. Na dnevnem redu je med drugim poročilo odseka za preuredbo društvenih pravil.

(Umr) je č. g. župnik Jan. Kraner na Kapli pri Arvežu dne 27. majnika t. l., doma od Sv. Ané na Krembergu, v 51. letu svoje starosti, po kratki, sila mučni bolezni. Naj počiva v miru blago srce bogoljubnega duhovnega pastirja!

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval č. g. Franc Cerjak, kaplan pri Sv. Benediktu v slov. goricah, 5 in neimenovana oseba 2 gold.

(Star denar.) Pri popravljanju plota na nekem vrtu so našli v Žalci lonc s srebrnega denarja iz 13. stoletja.

(Strela.) Dne 17. maja je ubila strela Franca Resca, 30 let starega hlapca pri Sv. Rupertu nad Laškim trgom.

(Igra.) Dne 22. maja sta se v Polah pri Trbovljah lovila otroka France Zevnik in Jože Kostanjevec okoli premogovih jam, v tem pa je zdrknil prvi deček v 28 m. globoki rov ter se je pri priči ubil.

(Učiteljstvo.) V sredo, dne 24. maja so pokopali pri Sv. Ožbaltu ob Dravi Martina Pristernik, tamošnjega nadučitelja. Pristernik je deloval celih 44 let na tamošnji šoli ter so torej blizu vsi prebivalci, kar jih sedaj živi v tej župniji, hodili k njemu v šolo.

(Srebro.) Starega srebra, v tolarjih in dvajseticah, je bilo za 8 milijonov goldinarjev med ljudmi. Iz tega srebra pa se kuje sedaj novi denar, posebno še nove krone.

(Nesreče.) V Muri sta utonila dne 27. maja konja J. Skuhala na Grlavi; pri prevažanju čez reko v Veržeji sta skočila z vozom vred z broda in takoj v valovih spreminola; žrebe se je rešilo iz vode; našli so sicer še tisti dan voz in konje, ter jih izvlekli na suho. Konji bi se pač morali vselej na brodu izpreči, in mnogo nesreč bi se s tem odvrnilo.

(V posnemanje.) V Gradec pobegnil je najhujši »Nemec« iz Veržeja, Lovrenc Šonaja. Ker ni mogel zatrei bralnega društva, prodal je na svojo jezo hišo in zemljišča, ter se preselil med Nemce s svojo »ledrno« kapo vred. Nemčurji nasledujte ga!

(Društvo) učiteljev v Ptujskem okraju priredi dne 8. junija svoje zborovanje pri Sv. Marjeti nižje Ptuj. Zborovanje bode v šolskem poslopju, skupno kosilo pa pri trgovci J. Miklu.

(Nesreča ali ka-li.) V soboto je prišel Franc Ulrich, c. kr. notar v Mariboru, pri Wildonu pod železnični vlak ter mu je odtrgalo zgornji del glave in desno

roko. Ker je bil v silnih dolgéh, gre govorica po mestu, da mož ni po nesreči prišel pod vlak, ljudje pa, kateri so ga poznali, ugovarjajo tej govorici.

(Prepoved.) C. kr. okr. glavarstvo v Beljaku ne dovoli »Slov. sokolu« v Ljubljani, da pride dne 4. junija v Podravlje na Koroškem, češ, da pride tisti dan več nemških društev, tje in se je torej bati, da nastane kaka rabuka. To bi že bilo mogoče!

(Tatvina.) Iz mestnega ribnika v Mariboru so tatje ukradli pet velikih rac in »društvo za olepševanje mesta« obeta sedaj 10 gl. njemu, ki mu poizvé za tatove.

(Šulverein.) Pri Šentilji v Slov. goricah imajo podružnico nemškega šulvereina, ali ona ima brž v mošnji sušico, kajti niti krajcarja neki ne dobi od nje šulverein, če prav v časih potrka pri njej za denar, ali pa si kje podružnica sama nabera zaklad?

(Kje je?) C. kr. okr. sodnija v Celji išče hlapca Antona Mohorka. Doma je iz Dolene pri Ptuj, v zadnjem času pa je bil za hlapca pri Formacherji v Slov. Bistrici.

(Berač.) V Glagovem brodu pri Artičah je umrl berač, kacih 50 let star, lani v noči 12. novembra, a ne znajo, kako mu je bilo ime pa tudi ne, odkod je bil.

(Rodoljubje.) Gospod Franc Bezget, lesotrзец na Prihovi, je daroval prvi dve kroni za društvo sv. Cirila in Metoda.

(Krstna imena.) Največ ljudi je v naši državi krščenih na imena Franc, Janez, Jožef, Karel, Anton, Leopold in Vaclav — Ana, Marija, Terezija in Liza. Francev je 1,834.700, Janezov 1,384.000, Jožefov 1,085.000, Karlov 830.000, Antonov 620.000 — An pa je 1,780.000, Marij 1,652.000, Terezij 1,260.000 in Liz 870.000.

Loterijne številke.

Trst 27. maja 1893:	47, 72, 45, 75, 59
Linc » — »	34, 30, 21, 14, 9

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srenjam, mestom, trgom in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte,

Vodonosnike

razne sestave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5letnemu poročstvu

Albert Samassa,

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Srenjam in gasilnim društvom dovoli se plačevanje v rokih. Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 4

Naznanilo.

Posojilnica v Slatini bode imela

11. junija ob 3. popoldan

v navadnem prostoru pri Sv. Križu h. št. 1 svoj občni zbor.

Vspored:

- I. Predlaganje letnega računa;
- II. Volitev odbora;
- III. Nasveti.

Odbor.

Tečaj za zeleno požlahtnenje trte.

Od 12. do 17. junija vrši se na Borlu pri Ptuj in od 19. do 24. junija v Pišecah pri Brežicah v tamošnjih deželnih trsnicah viničarski tečaj,

pri katerem imajo deležniki priliko pred vsem zeleno požlahtnenje trsa in druga ameriškansko trto zadevajoča dela praktično si prisvojiti. Dotičnega poduka se sme vsakdo brezplačno udeležiti. Po tem tečaju za požlahtnenje trsa vrši se tekmovalni tečaj in dobijo taki deležniki, kateri dokazati zamorejo, da so njihovi trsi v rastu napredovali, spričevalo in tudi premije.

Gradec, dne 16. maja 1893.

1-2

Od štaj. dež. odbora.

Zahvala.

O prežalostni izgubi ljubljene nam soproga, oziroma očeta in tasta, gospoda

Tomaza Seinkovič-a,

tržana v Središču,

došlo nam je z vseh strani jako mnogo dokazov iskrenega sožalovanja, kateri so nam bili v dneh prebridke žalosti tešilo in tolažba. Ker nam ni mogoče zahvaliti se vsakemu posebej, izrekamo tem potom vsem, ki so nam ustno ali pismeno izrazili svoje sočutje, najprisrčnejšo zahvalo. Zlasti pa se zahvaljujemo prečastitej duhovščini — domačej in tujej — za tako mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, nadalje slavnemu občinskemu zastopu Središkemu, krajnemu šolskemu svetu, ognjegasnemu društvu Središkemu in Ormoškemu za podarjene vence in za udeležbo pri pogrebu, gosp. J. Kolariču za nagrobni govor ter cenj. učiteljstvu, ki je blagovolilo s šolsko mladino spremljati svojega načelnika k večnemu počitku.

Sploh pa bodi vsem, ki so od blizu in daleč prihili skazati zadnjo čast in ljubezen predragemu pokojniku izrečena na tem mestu s prisrčnim „Bog plati!“ najiskrenejša zahvala.

V Središču, dne 28. maja 1893.

Žalujoci ostali.

Štajerska deželna zdravilnica
Rogačka-Slatina.
Južne železnice postaja: **Poličane.**
Sezona od 1. maja do 30. septembra.
Zdravitev s pitno, topliško in
studenno vodo, s sirotko itd.
Brošure in prospekte razpošilja ravna-
teljstvo brezplačno.
Tempeljska in Styrija-slatina,
vedno nova polnitev,
slavoznana glavberjevosolno zdravilo
proti boleznim prebavnih organov in
izvrstna svežilna pijača.
Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatcu
in na Slatini ter tudi v vseh trgovinah
z mineralnimi vodami, v boljših spece-
rijskih in droguerijskih prodajalnicah
ter v lekarnah. 3-8

Najbolj po ceni se kupujejo:
najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne
in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni
papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svil-
nati papir v 65 barvah, najboljše karte.
Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole
in občinske urade, trgovce itd.
A. PLATZER,
poprej Edvard Ferlinc,
gosposke ulice šte. 3 v Mariboru.
Knjigovezarska dela se točno in takoj po
ceni izvršujejo.
Da ne bode nobena pomota, prosim, da
na tanjko pazite na mojo tvrdko. 15

**Graščinsko oskrbnništvo
Herberstorf**

proda od postaje **Wildon** proti povzetju
jabolčnico
po 100 litrov 8—10 gold. 3

3-3 **Znano izvrstne
Ljutomerske škropilnice**
proti
„Peronospori“
se izvoli naročiti naravnost pri
A. Huber-ju
v Ljutomeru.
Cena za eno škropilnico 10 glđ.
Več ko 1000 komadov teh škro-
pilnic se že rabi s posebno za-
dovoljnostjo posestnikov.
Poština za eden komad 20—30 kr.

Veliko je tovarnikov,
kateri ponujajo karbolinej za varstvo zoper vsakovrstni mrčes, gnjilobo in troh-
nobo lesa, hišno in stensko gobo, pa le
Barthel-ovo izvrstni karbolinej ima vse dobre lastnostij v sebi, katere se
od takega sredstva zahtevajo. Tudi da lesenim stvarjem oreho-
barvni namaz, tako da 3- ali 4-krat dolže obstojijo. Prospekti brezplačno.
Kdor ga poskuša, ga gotovo tudi kupi. 5 kilo težki zaboji gold. 1:30.
Mali stroški, velik hasek. 5—6
Michael Barthel in dr., Dunaj X. Keplerjeve ulice 20. Ustanovljena 1781.
Občuje se slovenski.

**Vsi stroji za kmetijstvo
vinarstvo in moštarstvo!**

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mlne za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mlne za sadje
predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ
2/2 Praterstrasse Nr. 78.
Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in
poštne stroške.
Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.
Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Novina na cerkveno-glasbenem polji:
SLAVA BOGU!

Cerkvene pesmi.
I. zvezek, 20 mašnih
zložila
P. Angelik Hribar in P. Hugolin Sattner,
Ord. S. Francisci.
Cena partituri 80 kr., vsak glas 15 kr.,
po pošti 5 kr. več.
Dobiva se izključljivo le v frančiškani-
skem samostanu Ljubljanskem. 3-3

Premiran z zlato svetinjo v Bruselu 1892
in s častnim diplomom in zlato svetinjo v
Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za
želodec,

katero želodec in opra-
vila prebavnih delov ži-
vota krepeča in tudi od-
prt život pospešuje, je
tinktura za želodec,

katero pripravlja
Gabrijel PICCOLI,
lekar „pri angelju“
v Ljubljani
na Dunajski cesti-
Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdovatelj razpošilja
to tinkturo v zabojčkih
po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl.
stane glđ. 1:36; s 24 glđ. 2:60; s 36 glđ. 3:84;
s 44 glđ. 4:26; 55 stekl. telita 5 kg s poštno
težo in velja glđ. 5:26; 110 stekl. glđ. 10:30.
Poštino plača vedno naročnik.
Depôt v lekarnah **Bancalari** in **König** v
Mariboru. 21-30

Založnik
MOLITVENIKOV
vsake vrste,
v slovenskem jeziku.

Z dovoljenjem visoko-
častitega Ljubljanskega
škofijstva.

MAT. GERBER
LJUBLJANA.

5—10

Priporočam se
TRGOVCEM
in dam na debelo
30% do 40%
popusta.

Cenilnik je dobiti na
zahtevanje brezplačno.